

РЕШЕНИЕ

№ 3894

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10434** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес : [електронна поща], чрез Х. Б. П., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218005701-091-001 от 27.05.2019г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение №1373/09.08.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният РА е незаконосъобразен. Изложено е несъгласие с констатациите на органа по приходите и се твърди, че задълженията с обжалвания РА са определени при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони. Твърди се, че реалността на услугите/доставките се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице са данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на чл.114 от ЗДДС и е изпълнено условието на чл.71, ал.1, т. 1 от ЗДДС. Счита, че са изпълнени всички материалноправни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по всяка една от процесните доставки и органа по приходите неправомерно е отказал да признае това право. Исква съдът да отмени

оспорения ревизионен акт.Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноси.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява,не се представлява.В писмените бележки по съществото на спора развива доводи за незаконосъобразност на РА.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител – юрк. Зарева (пълномощно по лист 157 от делото), оспорва жалбата,като неоснователна. Представя административната преписка в цялост.Чрез процесуалния си представител – юрисконсулт юрк. Зарева пледира за отхвърлянето на жалбата,като неоснователна.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.Депозира писмени бележки.

Административен съд София-град,34-състав,като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че решение№1373/09.08.2019г.на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 13.08.2019г. (лист 47 от делото),а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 15.08.2019г.(лист 5 от делото)т.е. е в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред,което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство.Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество,жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218005701-020-001 от 19.09.2018г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощен със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди м. 07.2016 г., м. 09.2016 г., м. 10.2016 г. и м. 11.2016г.Срокът за извършване на ревизията е продължен до 01.03.2019г. със ЗВР №Р22002218005701-020-002 от 18.12.2018 г., издадена от органа издал първоначалната ЗВР.За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад/РД/ №Р-22002218005701-092-001/27.03.2019г.В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу констатациите в доклада, прието с вх.№04-05-47/08.04.2019г.Ревизията приключва с РА №Р-22002218005701-091-001 от 27.05.2019 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД

на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 27.05.2019г. по електронен път на адрес [електронна поща].С обжалваният РА, потвърден с решение №1373/09.08.2019 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите: допълнително са установени задължения по ДДС на жалбоподателя,произтичащи от непризнат данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1, във вр. с чл. 6/9 и чл. 70 от ЗДДС,както следва: с РА са извършени корекции на декларираните от жалбоподателя задължения за данък върху добавената стойност за ревизираните данъчни периоди. Съгласно Таблица 1 на РА е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 486 211,30 лв.,при деклариран от дружеството резултат ДДС за внасяне в размер на 3 738,62 лв.

Извършената корекция произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 482 472,68 лв., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, както следва: за данъчен период м. 07.2016 г. в размер на 15 588,03 лв. по фактури, издадени от [фирма],[ЕИК]; за данъчен период м. 09.2016 г. в размер на 23 020,83 лв. по фактури, издадени от [фирма]; за данъчни периоди м. 09.2016 г. и м. 11.2016 г. в размер на 346 341,83 лв. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и за данъчен период м. 10.2016 г. в размер на 97 521,99 лв. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК].С обжалвания РА са начислени и лихви за забава в общ размер на 123 138,01 лв.Процесната ревизия е втора за посочените периоди и видове задължения, възложена по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК,във връзка с Решение №1364/05.09.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е отменен предходният РА №Р-22221416009541-091-001 от 08.06.2018 г. в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2016 г., м. 09.2016 г., м. 10.2016 г. и м. 11.2016 г. и преписката е върната за извършване на повторна ревизия със задължителни указания.

В хода на ревизионното производство, органите по приходите са извършили процесуални действия по реда на ДОПК, резултатите от които са приложени,като доказателства към РД, който на основание чл.120, ал.2 от ДОПК е неразделна част от РА и приетата от съда административна преписка.В ревизионното производство е констатирано, че дейността на дружеството през процесните периоди е свързана с търговия на едро с хранителни стоки - млечни продукти /сирене, кашкавал, масло/, както и търговия с плажни кърпи, кърпи за лице, дамски и мъжки блузи, надуваеми детски балони, детски играчки, батерии за часовници и мобилни телефони, зарядни устройства, калъфи за мобилни телефони, фенерчета с диодна функция.През ревизираните периоди жалбоподателят осъществява дейността си от нает склад,находящ се в [населено място], [улица].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221016008486-040-001/20.12.2016 г. В отговор са представени документи с придружително писмо с вх. №53-06-197/16.01.2017 г.

На основание чл. 37,ал.3, чл.53 и чл. 56,ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-

2002218005701-040-001 от 14.11.2018г.,с което от дружеството са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност през ревизирия период, в това число: оборотни ведомости и главни книги, хронологии на счетоводни сметки, информация за начина на финансиране на дейността, притежавани лицензи и др.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на основните доставчици на дружеството [фирма] и [фирма], както и на техни предходни такива [фирма] с ЕИК[ЕИК] /в качеството му на предходен доставчик на [фирма]/, Е. В. И. с ЕГН [ЕГН] /в качеството му на доставчик на [фирма]/, [фирма] с ЕИК[ЕИК] /в качеството му на наемодател на склад, находящ се на адрес [населено място], [улица]/, [фирма] с ЕИК[ЕИК] /в качеството на наемодател на складово помещение, находящо се на адрес [населено място], [улица]/, [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] /в качеството им на превозвачи на доставените стоки/ и са направени справки за относими за доставчиците обстоятелства по данни от информационната система на НАП. С протокол №1274173 от 28.02.2019 г. към доказателствата събрани в хода на настоящото производство, са приобщени документи и доказателства, събрани в хода на извършеното предходно ревизионно производство на [фирма] за процесния период,приключило с издаването на РА №Р-22221416009541-091-001 от 08.06.2018 г., както и такива, събрани в хода на извършени ревизии на основни доставчици на дружеството за ревизирия период и на предходни такива, както следва: на [фирма], приключила с издаването на РА №Р-22221016007308-091-001 от 26.09.2018 г.; на [фирма], приключила с издаването на РА №Р- 2002217002237-091-001/05.12.2017 г. и на [фирма] с ЕИК[ЕИК], приключила с издаването на РА №Р-22221016009143-091-001 от 12.07.2018 г.С протокол №1274174/28.02.2019 г. са приобщени и РД №Р-22221016008097-092-001 от 05.04.2017г. и РА№Р-22221016008097-091-001 от 29.05.2017г., издадени на [фирма] във връзка с извършена на дружеството ревизия по ЗДДС за данъчен период м. 09.2016 г.

С оглед събраните и преценени в ревизионното производство доказателства, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по издадените от : [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма],фактури като е обсъдил и приложени към възражението на ревизионния доклад документи.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба с вх.№ 53-06-5444 /03.06.2019г. (лист 119-146 по делото),пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.С решение №1373/09.08.2019 г. директорът на дирекция „ОДОП“ е потвърдил обжалвания пред него РА.Така събраните доказателства решаващият орган е отнесъл в подкрепа на изводите на приходните органи, изложени в РА.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза.Експертизата е извършена на база документите по делото.От заключението на експерта С.К. (лист 183-198 по делото)се установява че:„от приложените по делото хронологични регистри на съставените счетоводни

записвания в счетоводството на [фирма], данъчната основа по всяка фактура е осчетоводена по счетоводна сметка 304 - Стоки. Начисления ДДС по всяка фактура е осчетоводен по счетоводна сметка 453/1 - ДДС покупки. Общата стойност по фактурите е начислена, като задължение към съответното дружество-доставчик по счетоводна сметка 401-Доставчици. Плащането по процесните фактури, издадени от доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] е извършено по банков път, за което са съставени счетоводни записвания за закриване на задължението към съответния доставчик по дебита на счетоводна сметка 401-Доставчици и по кредита на счетоводна сметка 503-Парични средства по банкови сметки. Задълженията към дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] са закрити чрез прихващане с насрещни вземания съгласно подписана Спогодба за прихващане. Подробна справка за осчетоводените фактури и данъчните периоди през които са съставени счетоводните записвания в приложение №1 на експертизата.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. (лист 48-49 от делото), издадени от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.109-119/Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218005701-020-001 от 19.09.2018 г. както и заповед за нейното изменение № Р-№Р-22002218005701-020-002 от 18.12.2018г./л.51/са връчени на представляващ ревизираното дружество по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК. Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на териториалния директор на ТД на НАП, издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК. За резултатите от данъчната ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218005701-092-001/27.03.2019г., който надлежно и в срок е връчен на представляващ дружеството – жалбоподател.

В законоустановения срок по чл.117,ал.5 от ДОПК е постъпило възражение срещу доклада.Въз основа на установените с доклада данни, ревизията е приключила с издаване на оспорения РА №Р-22002218005701-091-001 от 27.05.2019г.,е връчен на 27.05.2019г. по електронен път на адрес [електронна поща].По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД№Р-22002218005701-092-001/27.03.2019г.,като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт,органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени доставки на стоки и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговите преки доставчици,даващи основание за издаване на фактурите, по които [фирма] е претендирало право на приспадане на данъчен кредит.

А. Относно определените задължения по ЗДДС.

Приходният орган е отказал приспадне на данъчния кредит, по фактури издадените от: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] на жалбоподателят.

Правните норми, които уреждат обществените отношения относно упражняването правото на приспадане на данъчен кредит се съдържат в разпоредбите на чл. 68 - 72 от ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на

конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. С определението по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест (лист 150 от делото).

В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от [фирма] задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2016 г., м. 09.2016 г., м. 10.2016 г. и м. 11.2016г., произтичащи от непризнат данъчен кредит. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество - възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест. За преценката дали са осъществени доставките, обективизирана в спорните фактури, е необходимо да се изследва дали е налице предвидения в [чл. 6, ал. 1 ЗДДС](#) правопораждащ юридически състав-прехвърлянето на правото на собственост между страните, съответно прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещ като собственик по см. на [чл. 14, § 1 Директива 2006/112](#). Продавачът има две основни задължения: да прехвърли собствеността [/чл. 183 от ЗЗД/](#) и да предаде продадената вещ [/чл. 187 от ЗЗД/](#). В обобщение, за да се направи ясен извод за наличие на конкретно осъществена доставка, следва да се установи прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, съответно извършването на услугата, и заплащане на вознаграждението.

Съдът приема, че жалбата е основателна, по отношение на фактури по

които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя както следва:

I.Относно:фактурите издадени от [фирма] на ревизираното лице./л.778-1051/

В хода на ревизията от страна на [фирма] са представени заверени копия на всички 2 броя фактури издадени от [фирма], ведно с приемо - предавателни протоколи, стокови разписки и товарителници за превоз и предаване на доставените стоки.Представени са и банкови извлечения,документиращи извършени плащания към [фирма].Предметът на доставка по спорните фактури са кашкавал, краве сирене и несортирани череши.При предходна ревизия на [фирма] на [фирма] е извършена насрещна проверка, която е приобщена към настоящия РА.Относно фактура № 4/11.07.2016 г. издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] за доставка на млечни продукти, за изпълнението на доставката от ревизираното дружество и от [фирма]/л.2795-2999/ при извършената му насрещна проверка при предходната ревизията са представени заверено копие на фактурата, стокова разписка №3/11.07.2016г.,приемно-предавателен протокол № 3/11.07.2016г.Предвид характера на стоките, предмет на спорните доставки - хранителни стоки, кашкавал и сирене, които са родово - определени вещи, следва да се акцентира на фактите, имащи отношение към реалното им предаване в разпореждане и владение на получателя.В протоколите съставени към всяка от фактурите са посочени видовете стоки, които са предадени.За извършване на предаването противно на констатираното от ревизиращите не е бил необходим транспорт,тъй като същото е извършено в складовото помещение в [населено място], [улица], което се ползва съвместно от доставчика и от получателя по сделката.

Установен е и произхода на доставените стоки, като органите на НАП сочат като предходни доставчици на [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].В тази връзка при проверката е представено заверено копие на фактура №[ЕГН]/01.07.2016 г., с издател [фирма], като предходен доставчик на [фирма] и съпътстващите документи:Стокова разписка № [ЕГН]/01.07.2016г.;Приемно-предавателен протокол №[ЕГН]/01.07.2016г.;Вносна бележка удостоверяваща разплащането на стоката,хронологични счетоводни регистри, което опровергава твърденията за липсата на произход на доставените стоки.От така представените доказателства е видно, че [фирма] към датите на разглежданите доставки е разполагало с нужните количества и видове стоки за реализирането им към жалбоподателя, доставени от предходния доставчик [фирма].При тази проверка в отговор на Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № П- 22221416009541-041-002/24.03.2017г. и Искане изх.№П-22220217005853-040- 001/16.01.2017г.,като предходен контрагент на [фирма], е посочен [фирма], по следните фактури : фактура №[ЕГН]/28.05.16г., с издател [фирма] и получател [фирма] Прехвърлянето на собствеността върху стоките между [фирма] и [фирма] е извършено въз основа на приемно-предавателни протоколи за предаване на стоките в

складово помещение в [населено място], област С..От [населено място] стоката е транспортирана за съхранение в [населено място], [улица],където е предадена на [фирма].Насрещна проверка е направена и на предходния доставчик [фирма], при която в отговор на Искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. №П-22221017017437-040-001/27.01.2017г. е установено, че стоката,продадена на [фирма] е закупена от [фирма].

От така представените доказателства е видно, че към датите на разглежданите доставки [фирма], е разполагало с нужните количества и видове стоки за реализирането им по веригата от доставки към жалбоподателя, доставени от предходния доставчик [фирма].Производителя [фирма] е представил Удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 6393/15.04.2015 г. от ОБДХ -Р., в което е удостоверено производството на 10 вида храни от млечен произход с рег. номер BG 1812003.

2.Относно фактура № 3/15.07.2016 г. издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] на ревизираното дружество с предмет на доставката несортирани череши,същите са предадени въз основа на стокова разписка и приемно -предавателен протокол № 0...3/15.07.2016г. в съвместно ползваната от доставчика и от получателя складова база в [населено място], [улица]. Предходен доставчик на несортираните череши е „ЗП Е. И.“ по следните фактури: фактура № [ЕГН] / 06.07.2016 г., с издател „ЗП Е. И.“, като предходен доставчик на [фирма] със стокова разписка № [ЕГН]/06.07.2016 г.; ППП към фактура № [ЕГН] / 06.07.2016 г.;Товарителница № 243618;Вносна бележка, удостоверяваща разплащането на стоката;Транспорта на стоките е извършен от [фирма] за сметка на [фирма] по фактура за транспортна услуга № 05/30.07.2016г. [фирма].При проверка в информационната система на НАП е установено, че през периода 01.07.2016г.-30.11.2016г. [фирма] е включило в дневниците си за продажби фактури за оказани транспортни услуги с получател [фирма] с ЕИК[ЕИК] №505 30.07.2016г.Транспортна услуга е с данъчна основа 300,00 и ДДС 60,00 лв.Съгласно регистъра на трудовите договори, през периода 01.07.2016г.-30.11.2016г. в [фирма] е имало регистрирани 7 лица по трудов договор Същите са заемали длъжност шофьор на тежкотоварен автомобил и спедитор.С оглед на горното превозвача притежава нужния кадрови и технически потенциал за осъществяване на транспорта на процесиите стоки,противно на посоченото в РА.

II.Относно:фактурите издадени от [фирма] на ревизираното лице.

Предмет на доставките по процесните фактури са различни видове кашкавал транспортирани от склада на прекия доставчик [фирма] в [населено място], [улица], от наетия от [фирма] превозвач [фирма] до [населено място],въз основа на товарителница № 100/21.10.2016г. за превоз на 11 116 кг. кашкавал колкото са доставени по фактура № 17....404/21.10.2016 г., товарителница №101/10.10.2016г. за превоз на 22 500 кг. кашкавал по

фактура№[ЕГН]/10.10.2016г.,товарителница№102/06.10.2016 г. за превоз на 14026 кг.кашкавал по фактура № 17402/06.10.2016г. товарителница №103/06.10.2016 г. за превоз на 13 000кг. кашкавал по фактура№17402/06.10.2016 г. и товарителница № 104/05.10.2016 г. за превоз по фактура №17...401/05.10.2016 г. на 23 188кг. кашкавал.Превоза по изброените товарителници е от склада на доставчика [фирма] до склада на получателя по доставката [фирма] в базата на млекопреработвателно предприятие „С. Приета“ в [населено място], [улица] нает по договор за наем от 02.06.2016 г. между [фирма] като наемодател и [фирма] като наемател, където въз основа на приемно-предавателните протоколи е извършено предаването на превозените количества и видове кашкавал от доставчика на ревизираното дружество и е прехвърлена собствеността на доставената стока.За транспортната услуга извършена от [фирма] на [фирма] е издадена фактура № 0...42/14.10.2016г.Органът по приходите е отказал правото на ДК на жалбоподателят като е приел,че [фирма] нямало регистрирани лица по трудови и граждански договори.Също така доставчика не бил открит при насрещната му проверка и не е представил договори за наем на търговски обект, както и не бил подал ГДД за съответния период.Съдът приема изводите на приходния орган за незаконосъобразни поради следното:Не представянето на доказателства от съответните доставчици не е основание за отказ на право на приспадане по сега действащия ЗДДС.Осигуряването на достъп до счетоводната отчетност на доставчиците и представяне на доказателства във връзка с фактурираните от тях доставки, по никакъв начин не би могло да бъде контролирано от ЗЛ,като правото на данъчен кредит не може да се обвърже с поведението на доставчика.

III.Относно фактурите издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизионното производство е представено удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 101/4328 от 16.02.2016 г., издадено от ОДБХ - [населено място] на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за Млекопреработвателно предприятие, находящо се на адрес в [населено място] пазар, Промислена зона - УПИ 154.Приложен е и Договор за наем с Приложение № 1 към него, сключен на 01.02.2016г. между [фирма] с ЕИК[ЕИК] в качеството му на наемодател и [фирма] с ЕИК[ЕИК] в качеството му на наемател. Съгласно договора наемодателя предоставя на наемателя за временно и възмездно ползване следния собствен недвижим имот-„Промислена сграда за млекопреработване“,находяща се на адрес в [населено място] пазар, Промислена зона.Представена е Спогодба за прихващане на вземания от 31.12.2016 г., сключена между [фирма], [фирма] и [фирма].С последната страните са се съгласили, че [фирма] ще погаси задължението на [фирма] към [фирма] до сума в размер на 2 185 033.12 лв.;Приложени са още: Хронологични счетоводни регистри на [фирма] за 01.02.2016 г. -28.02.2017 г.; Копие на щатна ведомост на служителите в [фирма], съгласно която през проверявания период в дружеството е имало назначени 8 лица на трудови договори.Същите са заемали позиции на

производител на млечни продукти, продавач - консултант, технически сътрудник, търговски представител и склададжия.; писмени обяснения от представляващия на [фирма] С. Ю. С., относно доставките. От ревизираното дружество също са предоставени доказателства за получаване на доставените стоки от [фирма] под формата на всички 12 броя фактури издадени от този доставчик, ведно с приемно - предавателни протоколи, стокови разписки, търговски документи и товарителници.

За извършени плащания по процесиите фактури от ревизираното лице е представено копие на Спогодба за прихващане на вземания от 31.12.2016 г., сключена между [фирма], [фирма] и [фирма], с която страните са се съгласили, че [фирма] ще погаси задължението на [фирма] към [фирма] до сума в размер на 2 185 033.12 лв. Предметът на доставка по спорните фактури са различни видове млечни продукти - основно кашкавал, саламурено сирене и масло от краве мляко. Представено е и писмено обяснение от управителя на [фирма], че стоките са натоварени в предприятието му в [населено място] пазар от персонала на дружеството, а транспорта е за сметка на клиента. Предвид на гореизложеното при доставките от [фирма] собствеността върху доставените стоки е прехвърлена към момента на предаване на стоката от съответния доставчик, въз основа на приложени към фактурите приемно - предавателни протоколи и е възникнало данъчно събитие по ЗДДС. Транспорта на стоките е организиран от получателя по доставката [фирма] за негова сметка. Предмет на доставките по процесиите фактури са различни видове млечни продукти транспортирани от склада на прекия доставчик, от наетия от [фирма] превозвач [фирма] въз основа на товарителница № 58 /15.11.2016 г. за превоз на 23250 кг. кашкавал колкото са доставени по фактура № 265/15.11.2016 г. товарителница № 59/15.11.2016 г. за превоз на 20 080 кг. сирене и 1400 кг. масло по фактура № 265/15.11.2016 г., товарителница № 60/16.11.2016 г. за превоз на 23 790 кг. кашкавал по фактура № 267/16.11.2016 г., товарителница № 61/16.11.2016 г. за превоз на 15 900 кг. сирене по фактура № 267/16.11.2016 г., товарителница № 134/23.11.2016 г. за превоз по фактура № 268/23.11.2016 г. на 7153кг. кашкавал, товарителница № 137/24.11.2016 г. за превоз по фактура № 269/24.11.2016 г. на 23 976 кг. кашкавал, товарителница № 139/25.11.2016 г. за превоз по фактура № 270/25.11.2016 г. на 20 015 кг. кашкавал, товарителница № 142/27.11.2016 г. за превоз по фактура № 271/27.11.2016 г. на 20 056кг. кашкавал, товарителница № 143/28.11.2016 г. за превоз по фактура № 272/27.11.2016 г. на 23 026 кг. кашкавал, товарителница № 146/29.11.2016 г. за превоз по фактура № 273/29.11.2016 г. на 18 721 кг. кашкавал и 2300 кг. кашкавал лайт и товарителница № 158/30.11.2016 г. за превоз по фактура № 274/30.11.2016 г. на 7500 кг. кашкавал.

Превоза по изброените товарителници е от склада на доставчика [фирма] в [населено място], Промислена Зона, до склада на получателя по доставката [фирма] в базата на млекопреработвателно предприятие „С. Приета“ в [населено място], [улица] нает по договор за наем от 02.06.2016 г. между [фирма] като наемодател и [фирма] като наемател. За транспортната услуга

извършена от [фирма] на [фирма] е издадена фактура №0..42/14.10.2016г. В хода на ревизията с опис вх. № 20-00-4433/16.11.2018 г. (Приложение № 16 от РД) от Областната дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ - [населено място] е получена информация, че съгласно представено Уведомително писмо с вх. № РД27- 7811/19.09.2016 г., считано от 19.09.2016 г. [фирма] с ЕИК[ЕИК] временно преустановява дейността на обект - „Млекопреработвателно предприятие, с адрес в [населено място] пазар, Промислена зона" за срок от 1 месец относно производството на един вид деликатесен продукт. От ОДБХ - [населено място] са представени още копия на 2 броя констативни протоколи от 18.11.2016 г. и 22.12.2016 г. документиращи извършени проверки на цитирания обект от инспектори на ОДБХ. Според ревизиращите органи при проверките било установено, че към момента на издаване на процесиите фактури в обекта не се извършва производствена дейност. Към датата на проверката в складовото помещение се извършват ремонтни дейности, като в него няма налична никаква продукция. В тази връзка в РА се констатира, че към датата на издаване на всички 12 броя фактури с получател [фирма], проверяваното дружество - [фирма] е с преустановена дейност, тъй като при извършената на 18.11.2016г. проверка на млекопреработвателното предприятие от инспектори на ОДБХ Шумен е констатирано, че същото е в ремонт и че в него няма налична продукция.

ОП е приел, че през периода 16.11.2016 г. - 30.11.2016 г. [фирма] не е имало готова продукция, която да фактурира на [фирма] и произхода на тази доставена по процесиите фактури не бил установен. От [фирма] не били представени документи относно капацитета на изработка на кашкавал, сирене и масло от краве мляко, както и доказателства за разполагаемо оборудване и налични кадри. От друга страна от доставчика е представен договор за наем на промишлена сграда за млекопреработване, заедно с машини, съоръжения за производство, склад за съхранение на суровини, материали и готова продукция от [фирма]. При извършена проверка в информационния масив на НАП се констатира, че от страна на наемодателя през периода от м. 02.2016 г. до м. 09.2016 г. са декларирани фактури, издадени на [фирма]. Видно от подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. наемодателят е разполагал с ДМА, с оглед на извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 54 ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО. На доставчика [фирма] на 16.02.2016 г. е издадено Удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 101/4328 от Българска Агенция по безопасност на храните на основание чл.12, ал.2, ал.9 и ал.10 от Закона за храните, във връзка със заявление № 101/4048/12.02.2016 година. Със същото се удостоверява, че обект Млекопреработвателно предприятие, Производство на храни на адрес [населено място], ул. Промислена зона-УПИ154, отговаря на изискванията на регламент 852/2004 и регламент 853/2004 за група „а“ - „мляко и млечни продукти“, противно на изложеното в РА. В Удостоверение за регистрация на обект за производство на храни № 101/4328/16.02.2016 г. е вписан регистрационен номер № BG2712016, който е валиден и фигурира във всички търговски документи издадени от [фирма], приложени по

преписката. Има наети помещения и оборудване за производствената дейност по Договор за наем е Приложение № 1 към него, сключен на 01.02.2016 г. между [фирма] с ЕИК[ЕИК] в качеството му на наемодател и [фирма] с ЕИК[ЕИК] в качеството му на наемател.

Дружеството има и нает персонал видно от приложеното копие на щатна ведомост на служителите в [фирма], съгласно която през проверявания периода в дружеството е имало назначени 8 лица на трудови договори. Същите са били на длъжности на производител на млечни продукти, продавач - консултант, технически сътрудник, търговски представител и склададжия и за тях има подадени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, регистрирани в информационната система на НАП. Горното се потвърждава и от съдържанието на представеното копие на Констативен протокол от 26.07.2016 г. на Българска Агенция по безопасност на храните, обективизиращ извършена проверка на обекта на [фирма] от инспектори на ОДБХ Шумен. Според съдържанието на протокола при проверка е установена доставка на суровини и допълнителни материали в проверения обект по фактури от конкретно посочени доставчици, от които е произведена готова продукция, съхранявана в хладилно складово помещение, противно на изложеното в РА, че няма данни за произход на суровините вложени в производството. На проверяващите е представена и Заповед № 26/30.06.2016 г. на лице отговарящо за изпълнение на програма по обучение на персонала, т.е освен данни за доставени производствени материали влагани в производствена дейност има и доказателства за реално работещ персонал, за който е предвидено обучение във връзка с работния процес. Представен е и договор от 22.10.2016 г. за предаване на отпадъчен продукт от производството/ суроватка/ за храна на свинеферма в [населено място] собственост на [фирма], като предадените количества суроватка са надлежно регистрирани в отчетността на предприятието според органите на БАБХ. Има сключен и договор за обработка срещу вредители от 16.02.2016 г. с изпълнител [фирма], като последното третиране според проверяващите е проведено на 13.07.2016 г. Изложената фактическа обстановка посочена в протокола от проверката на БАБХ, също доказва, че млекопреработвателното предприятие на [фирма] е действащо и притежава необходимия капацитет за производствена дейност.

Действително с уведомително писмо с вх. № РД27-7811/19.09.2016 г., [фирма] с ЕИК[ЕИК] е уведомило БАБХ, че считано от 19.09.2016 г. временно преустановява дейността - производство на деликатесен продукт в обект - „Млекопреработвателно предприятие“, находящо се на адрес в [населено място] пазар, Промислена зона" за срок от 1 месец, т.е от 19.09.2016 г. до 19.10.2016г., а процесните доставки са извършени основно през м.11 на 2016г. от готовата продукция произведена след 19.10.2016г., а доставките от м.09 на 2016 г. са от наличностите преди спирането на дейността на 19.09.2016г. Материалите необходими за производството са закупувани и осчетоводявани по сметка 302 Материали част от счетоводната отчетност на [фирма], където са заприходявани материални запаси и през м.09 и м.11 на

2016г., което доказва, че през тези периоди дейност е имало и същата е била материално обезпечена. Основния аргумент срещу горните факти в РА е констатацията на предоставения от БАБХ Констативен протокол за извършена проверка от органи на агенцията на 18.11.2016 г., при която е констатирано, че в обект Млекопреработвателно предприятие, Производство на храни на адрес [населено място], ул. Промислена зона - УПИ154, стопанисвано от [фирма] не се извършва дейност - производство на деликатесен продукт „Роли“ и в складовото помещение не се установява налично количество от този продукт. Тези констатации са неотнормисими към спора, защото предмет на спорните доставки са кашкавал, сирене, блок масло, а не деликатесен продукт „Роли“. От друга страна за да се твърди, че не е имало налична готова продукция е необходимо да бъде извършена инвентаризация, съгласно чл.22, ал.1 от ЗСч. Тази инвентаризация след проверка, измерване и описване на инвентаризираните обекти трябва да е оформила инвентаризационни описи с констатация, че отчетената по счетоводни данни хронологичен регистър сметка 303 готова продукция не е налична към 18.11.2016 г.

Данъчното законодателство не дава самостоятелна правна регламентация на понятието „липси“, поради което следва да се приеме общоприетото такова съгласно Закона за счетоводството, където се указва, че установяването на липси от страна на предприятията се извършва след надлежно проведена инвентаризация. Съгласно §1, т.10 от ДР на Закона за счетоводството, „инвентаризация“ е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни способности на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики, във всички обекти за съхранените на готова продукция на ревизираното дружество. За счетоводни цели се приема, че инвентаризацията е „неотменим и съществен способ, инструментариум на счетоводната практика, насочен към подготовка и цялостна проверка, съпоставяне и изравняване на фактическото състояние с това по счетоводните сметки, към точно определен момент, на всички активи и пасиви на предприятието. Инвентаризациите се извършват през всеки отчетен период съгласно чл.22, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч./. Компетентни да инициират и провеждат инвентаризацията са единствено органите на предприятията, които определят реда и начина на провеждането ѝ в съответното предприятие, с цел достоверно представяне на активите и пасивите в годишния финансов отчет, като и органите по приходите са в правомощието си да изискат съгласно чл.22, ал.3 от ЗСч. да бъде извършена инвентаризация. Следователно служителите на Българската агенция по безопасност на храните не са посочени в Закона за счетоводството, сред лицата притежаващи компетентността да извършват инвентаризации на материалните запаси в предприятията и да установяват дали запасите, в т.ч. от готова продукция са налични или липсващи. След като органите на БАБХ не са компетентни да установяват чрез инвентаризация липса на наличната готова продукция по счетоводни данни, то отразеното в протокола при проверката на тези органи няма нужната доказателствена стойност и не е

годно доказателствено средство да удостовери размера на наличната готова продукция за провереното предприятие.

В конкретния случай изводите в проверката на БАБХ, че има липса на готова продукция, са направени без да са изпълнени формалните законови изисквания, а именно: да е извършена инвентаризация, данните от инвентаризацията да са съпоставени със счетоводните данни на дружеството към точно определена дата и да е установено, че наличностите от съответната счетоводна сметка не са реално налични и същите да са конкретизирани по вид и количество. Установяването на липси се извършва само след надлежно проведена инвентаризация по смисъла на ЗСч. Процесът на инвентаризация включва освен съставянето на инвентаризационен опис, в който се отразяват установените чрез броене или измерване стоки, но и документално издирване на стоки в стойностно и натурално измерение към датата на инвентаризацията. Липсата се определя като положителна разлика между счетоводно заведените стоки по счетоводна сметка, отчитаща съответния актив и реалната /фактическа/ наличност, установена при инвентаризация, а не при проверка на органи различни органите на НАП или от тези на предприятието. С оглед на горното единствено въз основа на проверката за фактическа наличност на стоките, без да е извършена съпоставка между получените резултати от проверката и количеството на стоките по счетоводни данни не може да се установи липса. Според Приложение № 1 към договора за наем от 01.02.2016 г., въз основа на който [фирма] наема базата на млекопреработвателното предприятие в [населено място], Промислена зона от [фирма] в предприятието има повече от едно складово помещение. Поради това, за да имат констатациите им доказателствена стойност относно местонахождението и наличността на готовата продукция органите на БАБХ е следвало да конкретизират, точно в кое от няколкото помещения на предприятието е извършена проверката и дали е проверено точно помещението, в което се съхранява готовата продукция, каквато конкретизация липсва в протокола съставен от агенцията за контрола върху храните. Не е уточнено, точно в кое помещение е извършена проверката и дали е в това с готовата продукция.

За целта е следвало да се изиска гореспоменатата декларация от присъстващия на проверката представител на [фирма] за точното местонахождение на материалните запаси на предприятието, в т.ч. на готовата продукция и за това в кои помещения на предприятието се съхраняват. Няма надлежно документиран резултат от инвентаризацията и липсва редовен инвентаризационен опис, който е единственото годно доказателство за установени липси като резултат от извършена съпоставка между реално и счетоводно наличните материалните запаси.

В тежест на органите по приходите е да установяват посочените в ревизионния акт фактически основания, послужили за допълнително начисляване на ДДС. В случая тази доказателствена задача не е изпълнена и доказателства не са събрани. Липсата посочена в протокола на БАБХ не е

доказана по предвидения от Закона за счетоводството ред и форма, след като не е извършено фактическо броене на наличните стоки и установените при броенето наличности по вид и количество не са сравнени със счетоводните. Не е установено в натурално изражение колко мерни единици, от кой артикул реално липсват, въпреки че са отчетени като налични по счетоводни данни.

Оспорва се и кадровия и технически потенциал на превозвача извършил превоза на стоките по процесиите фактури, което поставяло под съмнение реалността на превозните услуги оказани на ревизираното лице. Извода за липса на капацитет за изпълнение на превоза на стоките предмет на спора не е съобразен с действителната фактическа обстановка. На превозвача е извършена насрещна проверка, при която противно на изложеното в РА са представени всички доказателства за реално изпълнение на оспорените транспортни услуги : копия на товарителници, документиращи извършени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] превози на стоки на територията на Република България с изпращач и получател, фактури за транспортни услуги с платежни документи, 3 бр. копия на договорите за наем на превозно средство между [фирма] -наемател и [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК], наемодатели с приложени свидетелства за регистрация на наетите МПС, копие на Лиценз № 15561 от 17.06.2016 г. за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждения, издаден на [фирма]. Съгласно регистъра на трудовите договори, през периода 01.07.2016 г. -30.11.2016г. в [фирма] е имало назначени 6 лица на трудови договори. Същите са заемали позиции шофьор на тежкотоварен автомобил. За доставките на транспортни услуги са съставени товарителници. [фирма] притежават валиден Лиценз за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, което предвид на чл. 12а. от Закона за автомобилните превози, означава, че превозвача притежава моторни превозни средства, за извършване на превозите, чиито данни се вписват в регистър на превозвачите съгласно т 5. от чл.12а от закона.

IV. Относно фактурите издадени от [фирма] на ревизираното лице.

В хода на ревизията от страна на [фирма] са представени заверени копия на 3 броя фактури издадени от [фирма] за ревизираният период, ведно с копия на всички първични счетоводни документи, отнасящи се към всяка фактура включващи: стокови разписки и приемо-предавателни протоколи. От страна на ревизираното дружество са представени и копия на банкови извлечения, документиращи извършени плащания към [фирма]. Предметът на доставка по спорните фактури са кърпи за лице, плажни кърпи, мъжки и дамски блузи, надуваеми детски балони, детски играчки, батерии за часовници и за мобилни телефони, зарядни устройства, калъфи за мобилни телефони, фенерчета с диодна функция. При предходната ревизия на [фирма] е извършена насрещна проверка, при която доставчика е представил всички доказателства доказващи реалното изпълнение на доставките към [фирма], както следва: заверени копия на фактурите издадени на [фирма] с предмет на доставката кърпи за лице, плажни кърпи, мъжки блузи, дамски блузи; батерии за

часовници, батерии за мобилни телефони, зарядни устройства за мобилни телефони, калъфи за мобилни телефони, фенерчета с диодна функция; детски балони и детски играчки; със стокови разписки и приемно-предавателни протоколи, фактури от предходен доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК] със стокови разписки и приемно-предавателни протоколи. Представени са и товарителници с превозвач [фирма] с ЕИК[ЕИК], изпращач [фирма] и получател [фирма], с предмет вид и количество стоки индентични с процесиите и доказващи, че към датите на процесиите фактури доставчика е разполагал със съответните стокови наличности. Има и копия на фактури за оказани транспортни услуги от [фирма] на [фирма]. Предаването на стоките и прехвърлянето на собствеността им между [фирма] и [фирма] е извършено в съвместно ползваната от тях складова база в [населено място], [улица], без да е необходим транспорт.

Транспорта се отнася до доставката между прекия доставчик [фирма] и предходния [фирма] с ЕИК[ЕИК], където към момента на натоварване на стоките въз основа на представените товарителници към всяка фактура издадена от [фирма] на [фирма] собствеността върху стоката е прехвърлена. Същата е предадена с приемно - предавателни протоколи след приключване на транспорта в складовата база на получателя [фирма] в [населено място], [улица], което доказва транспортирането и предаването на стоката. ОП е отказал правото на ДК на жалбоподателят поради издаден РА на предходния доставчик [фирма] и поради неоткриването му на адреса за кореспонденция ,както и е приел че е неустановен произхода на стоката. РА издаден на предходния доставчик е неотносим към настоящия спор. В разпоредбите на ЗДДС, касаещи правото на приспадане на данъчен кредит, не се съдържа изискване да бъде установен произходът на стоката. Неустановяването на произхода на стоката, не представлява основание за отказване на правото на приспадане, тъй като произходът на стоките не е сред обективните критерии за наличието на доставка на стока по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. По принцип изясняването на произхода е ирелевантно обстоятелство по отношение на валидността на доставката и фактическото ѝ осъществяване. В тази връзка неустановения произход не може да се разглежда като пряко доказателство, за липсата на доставка.

С оглед изложеното и от събраните доказателства, вкл. и заключението по неоспорената ССЧЕ, може да се приеме за установено, че от жалбоподателя е изпълнено и императивното изискване на чл. 3, ал. 3 от Закона за счетоводството (ЗСЧ) съгласно която норма предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. Дружеството [фирма] е осчетоводило процесиите фактури, по които му е отказано право на данъчен кредит, начислило е посочения във фактурите ДДС по счетоводна сметка 453/1-ДДС на покупките, регистрирало е фактурите в Дневниците за покупки. Подробна справка за осчетоводените фактури и данъчните периоди през които са съставени счетоводните записвания е приложена към настоящето

заключение - Приложение №1. Съдът приема, че в счетоводната документация на ревизираното лице и неговите доставчици, са приложени документи за всяка една от спорните фактури. Следва извод, че издадените от доставчиците процесни фактури е удостоверяват осъществена облагаема доставка по смисъла на чл. 6/9, от ЗДДС, както и удостоверяват възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, поради което и данъкът по тях е начислен правомерно, респ. оспорващото дружество има право на данъчен кредит по тази фактури. По настоящото дело от коментираните по-горе доказателства, съдът приема, че в условията на пълно доказване жалбоподателя, чрез представените документи в хода на производството и приетите и неоспорена експертиза доказва начина на извършване на доставките. Всички доказателства, в своята съвкупност обосновават извод едно прецизно документално оформяне на доставките на процесните стоки, респ. услуги. Поради изложените съображения, съдът намира, че в случая органите по приходите са направили незаконосъобразен и извод, че данъкът по процесните фактури е начислен неправомерно, доколкото е начислен в нарушение на императивните изисквания на закона за вярно и обективно отразяване на действителни доставки в издадените първични счетоводни документи.

Съдът приема, че по ревизионната преписка категорично не са установени данни за данъчна измама или злоупотреба с право, а следователно не са установени и основания по т. 1 от диспозитива решение по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя. / Както Съдът на ЕС многократно изтъква в практиката си, че режимът на правото на приспадане на данъчен кредит, предвиден в Директива 2006/112 не допуска данъчнозадължено лице, което не е знаело или не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че сделка по веригата от стоки преди и след осъществената от данъчнозадълженото лице сделка е опорочена поради измама с ДДС, да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане на данъчен кредит. Знанието не може да се презюмира, както е допуснал ревизиращият орган, а следва да бъде установено от обективните данни и доказателства по делото. Освен това, както СЕС сочи в практиката си /Решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11, както и Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11/, добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги, не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик. Настоящият съдебен състав счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставките, така както е презюмирал решаващият орган.

Водим от горното оспореният ревизионен акт, като издаден при отсъствие на материално-правните предпоставки за това и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2-ро от ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски – 50 лв. – държавна такса, 400 лв. – възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, 34-състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218005701-091-001 от 27.05.2019 г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение №1373/09.08.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на [фирма], ЕИК[ЕИК] са му установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ над декларираните за данъчни периоди м. 07.2016г., м. 09.2016г., м. 10.2016 г. и м. 11.2016г., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 482 472,68 лв. и лихви в размер на 123 138,01 лв.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: гр. С., [улица] електронен адрес : **[електронна поща]**, чрез Х. Б. П., сумата от 450 (четиристотин и петдесет) лева, представляваща разноски по административно дело №10434/19 по описа за 2019г. на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: